

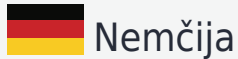
[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Vročanje Listin: Uradni Prenos Pravnih Listin](#) > [Germany](#)

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pomeni, da se osebi, ki se ji pisanje vroča (naslovníku), posreduje obvestilo o prispelem pisanju. To je treba storiti in dokumentirati v skladu z uradnimi pravnimi pravili. Z obvestitvijo se naslovníku omogoči, da se seznaní z nekaterimi informacijami. Namen vročanja je zagotoviti, da naslovník dejansko izve za postopek ali ima vsaj možnost izvedeti zanj. Z vročitvijo se tudi dokazuje, kdaj in kako je bilo pisanje izročeno naslovníku.

V sodnih postopkih se pisanja vročajo, da se zagotovijo ustrezni potek pravnega postopka in pošteni sodni postopki. Zaradi tega obstajajo posebna pravila o vročanju pisanj.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

V nemški zakonodaji ni dokončno določeno, katera pisanja je treba uradno vročiti. Uradna vročitev je potrebna, kadar je tako primerno ali potrebno – na primer, če se pravice ustanovijo ali roki začnejo teči le, ko je oseba o tem obveščena. Pisanja, ki jih je treba vročiti, so do neke mere določena v zakoniku o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung*, ZPO). Pisanja, ki jih je treba vročiti v skladu z zakonom, so na primer pisanja, s katerimi se začne sodni postopek, in sodne odločbe, zoper katere je mogoče vložiti pritožbo.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Kdo je odgovoren za vročitev, je odvisno od tega, ali gre za samodejno vročitev v skladu s členi 166 do 190 zakonika o civilnem postopku ali za vročitev na zahtevo strank v skladu s členi 191 do 195 zakonika o civilnem postopku.

Običajno se opravi samodejna vročitev. Načeloma jo opravi sodno tajništvo sodišča, pri katerem teče postopek, v skladu s členom 168(1) zakonika o civilnem postopku. Sodno tajništvo lahko vročitev zaupa izvajalcu poštnih storitev ali sodnemu osebju ali pa jo opravi samo.

Vročitev na zahtevo strank se opravi le, kadar je to dovoljeno ali predpisano z zakonom. V skladu s členom 192 zakonika o civilnem postopku jo običajno opravi sodni izvršitelj. Vročitev sodnemu izvršitelju zaupajo stranke neposredno, ali pa mu je zaupana posredno prek sodnega tajništva sodišča, ki obravnava zadevo. Sodni izvršitelj pa lahko nato vročitev zaupa izvajalcu poštnih storitev v skladu s členom 194 zakonika o civilnem postopku.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovníka

pisanj, ki jih je treba vročiti, če navedeni naslov ni točen? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(2)(c) uredbe o vročanju pisanj

Na splošno poskuša nemški organ, ki ga tuji organ zaprosi za vročitev pisanj v Nemčiji, določiti trenutni naslov naslovnika, če ugotovi, da naslovnik ne živi na naslovu v zaprosilu za vročitev, ali če je naslov v zaprosilu za vročitev nepopoln ali nepravilen. Vendar pa nemški organ to stori prostovoljno in k temu ni zavezan.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

V skladu s členom 44 nemškega zveznega zakona o registraciji (*Bundesmeldegesetz*, BMG) lahko tuji javni organi in tuje fizične osebe od nemških organov za registracijo pridobijo skrajšani izpisek iz registra (*einfache Melderegisterauskunft*) o določeni osebi, ne da bi pri tem navedli razlog zanj.

Skrajšani izpisek iz registra vsebuje:

- priimek,
- imena, pri čemer se navede ime, ki se običajno uporablja,
- doktorski naziv,
- trenutni naslovi in,
- če je oseba že pokojna, navedbo o tem.

Prošnjo je treba nasloviti na pristojni registracijski organ. Praviloma bo to lokalni urad za prebivalstvo (*Bürgeramt*) v občini, mestu ali kraju, kjer se domneva, da oseba prebiva. Vse več občin ponuja možnost pridobitve izpiska iz registra prek spleta.

Za izpisek iz registra je treba plačati takso. Znesek se med deželami razlikuje.

Izpisek iz registra se lahko izda le, če je mogoče iskano osebo natančno opredeliti na podlagi podatkov, ki jih predloži organ prosilec. Seznama morebitnih zadetkov ni mogoče poslati. Poleg tega mora oseba ali organ, ki zaprosi za informacije, navesti, da podatkov ne bo uporabil za oglaševanje ali trgovanje z naslovi.

Izpisek iz registra se ne sme izdati, če je bila v zvezi z navedeno osebo v register vpisana prepoved razkritja v skladu s členom 51 ali pogojno obvestilo o nerazkritju v skladu s členom 52 zveznega zakona o registraciji ter če kršitve zaščitenih interesov ni mogoče izključiti.

V okviru dejavnosti, ki v celoti ali delno spadajo na področje uporabe prava EU, se lahko podatki, ki presegajo tako področje uporabe, na podlagi člena 35 zveznega zakona o registraciji pošljejo javnim organom v drugih državah članicah Evropske unije, javnim organom v drugih državah pogodbenicah Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, institucijam in organom Evropske unije ali institucijam in organom Evropske skupnosti za atomsko energijo, kolikor je to potrebno za opravljanje nalog organa prosilca.

4.3 Kakšno vrsto pomoči pri poizvedbah o naslovu iz drugih držav članic zagotavljajo organi te države članice v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj

Nemčija zagotavlja pomoč pri poizvedbah o naslovu v skladu s členom 7(1), točka (c), uredbe o vročanju pisanj z zagotavljanjem podrobnih informacij na evropskem portalu ePravosodje o tem, kako najti naslove oseb, ki jim je treba vročiti pisanje v Nemčiji.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najobičajnejši način vročanja je samodejna vročitev. Po navadi jo opravi izvajalec poštних storitev. V skladu s členom 176(2) zakonika o civilnem postopku tajništvo izvajalcu poštних storitev izda zaprosilo za vročitev in mu fizično izroči pisanje, ki ga je treba vročiti, v zapečateni ovojnici skupaj z vnaprej pripravljenim obrazcem potrdila o vročitvi. Izvajalec poštних storitev opravi vročitev ter izpolni potrdilo o vročitvi in ga nemudoma pošlje nazaj

sodnemu tajništvu.

Pisanje, ki ga je treba vročiti, se izroči naslovníku v skladu s členom 177 zakonika o civilnem postopku. To se lahko opravi kjer koli in ni vezano na določeno lokacijo. Če naslovník nima procesne sposobnosti, bi bilo treba pisanja vročiti njegovemu skrbniku v skladu s prvim stavkom člena 170(1) zakonika o civilnem postopku.

Obstaja več alternativnih načinov vročanja. V skladu s členom 171 zakonika o civilnem postopku se lahko pisanja vročijo tudi pooblaščenemu zastopniku naslovníka. V sodnih postopkih se pisanja naslovníkovemu pravnemu zastopniku običajno vročijo z vročilnico v skladu s členoma 172 in 174 zakonika o civilnem postopku. Pravni zastopnik vročilnico pošlje sodišču.

Če imata obe stranki v sodnem postopku pravne zastopnike, se lahko pisanja vročijo tudi med odvetniki v skladu s členom 195 zakonika o civilnem postopku. To velja tudi za pisanja, ki jih je treba vročiti samodejno, pod pogojem, da ne gre za odločbo sodišča, o kateri bi morali biti obe stranki obveščeni hkrati. Pisanje mora vsebovati navedbo, da ga en odvetnik vroča drugemu. Tudi v takem primeru velja, da kot dokaz o vročitvi šteje vročilnica.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovník (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

V skladu s členoma 173 in 130a zakonika o civilnem postopku se lahko elektronsko pisanje v vseh civilnih postopkih načeloma vroči elektronsko z varnimi sredstvi prenosa (De-Mail, posebni elektronski poštni predali, uporabniški račun CSO). Varen kanal za elektronsko vročanje pisanj morajo vzpostaviti odvetniki, notarji in sodni izvršitelji; to morajo od 1. januarja 2023 storiti davčni svetovalci ter organi, telesa in institucije javnega prava, od 1. januarja 2024 pa druge osebe, ki zaradi svojega poklica uživajo posebno zaupanje. Pisanje se drugim strankam v postopku lahko vroči elektronsko le, če so izrecno soglašale s prenosom elektronskih pisanj za določen postopek ali so s takim prenosom na splošno soglašale, kadar gre za pravne osebe.

Odvetnikom, notarjem, sodnim izvršiteljem in davčnim svetovalcem ter drugim osebam, ki zaradi svojega poklica uživajo posebno zaupanje, pa tudi organom in institucijam javnega prava se lahko pisanja vročajo tudi po telefaksu. Kot dokaz o vročitvi po telefaksu zadostuje vročilnica, ki jo podpiše in z datumom opremi naslovník. Vročilnica se lahko sodišču vrne na vnaprej natisnjenem obrazcu v papirni obliki, po telefaksu ali kot elektronski dokument.

Vročanje s pošiljanjem SMS sporočil ni dovoljeno.

Elektronsko vročanje elektronskih pisanj je dovoljeno za vse vrste postopkov v skladu z zakonikom o civilnem postopku.

6.1 Katera vrsta elektronskega vročanja v smislu člena 19(1) uredbe o vročanju pisanj je na voljo v tej državi članici, če je treba vročitev opraviti neposredno osebi, ki ima znan naslov za vročanje v drugi državi članici?

Elektronsko vročanje v smislu člena 19(1) uredbe o vročanju pisanj je trenutno mogoče le v obliki, opisani v členu 19(1), točka (a).

6.2 Ali je ta država članica v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj določila dodatne pogoje, pod katerimi bo sprejela elektronsko vročanje po elektronski pošti iz člena 19(1)(b)

navedene uredbe? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj
Elektronsko vročanje v smislu člena 19(1), točka (b), uredbe o vročanju pisanj še ni mogoče.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Odgovor na vprašanja 7.1 do 7.3 je naslednji:

Če pisanja ni mogoče vročiti neposredno naslovniku, se lahko uporabi postopek, imenovan „nadomestna vročitev“. Nadomestna vročitev se lahko opravi na naslednje načine:

(a) nadomestna vročitev „nadomestnemu naslovniku“ (člen 178 zakonika o civilnem postopku):

glavna oblika nadomestne vročitve je vročitev nadomestnemu naslovniku v skladu s členom 178 zakonika o civilnem postopku. Če dejanskega naslovnika ni mogoče najti na naslovu njegovega prebivališča, v poslovnih prostorih ali v skupnostni ustanovi (kot je zapor ali bolnišnica), kjer prebiva, je mogoče opraviti nadomestno vročitev, pri čemer se pisanje izroči eni od naslednjih oseb:

- na naslovu prebivališča naslovnika: odraslemu članu družine, osebi, ki je pri družini zaposlena, ali drugi odrasli osebi, ki na takem naslovu stalno prebiva;
- v poslovnih prostorih naslovnika: osebi, ki je tam zaposlena;
- v ustanovah: vodji ustanove ali ustrezno pooblaščenemu zastopniku.

Vendar pa nadomestna vročitev zgoraj navedenim osebam v skladu s členom 178(2) zakonika o civilnem postopku ni dovoljena, če je zadevna oseba vpletena v pravni spor kot nasprotna stranka osebe, ki ji je treba vročiti pisanje. V primeru nadomestne vročitve nadomestnemu naslovniku se šteje, da je pisanje vročeno, ko je izročeno nadomestnemu naslovniku;

(b) nadomestna vročitev s puščanjem pisanja v hišnem predalčniku v skladu s členom 180 zakonika o civilnem postopku:

če ni mogoče opraviti nadomestne vročitve nadomestnemu naslovniku na naslovu prebivališča naslovnika ali v njegovih poslovnih prostorih, se lahko opravi nadomestna vročitev tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčku v skladu s členom 180 zakonika o civilnem postopku. V takem primeru je treba pisanje pustiti v hišnem predalčniku, ki pripada prebivališču ali poslovnim prostorom. Šteje se, da je pisanje vročeno, ko je bilo puščeno v hišnem predalčniku;

(c) nadomestna vročitev z oddajo pisanja v skladu s členom 181 zakonika o civilnem postopku:

če nadomestne vročitve ni mogoče opraviti na naslovu prebivališča naslovnika ali tako, da se pisanje pusti v hišnem predalčniku, se lahko opravi z oddajo pisanja pri sodišču (v skladu s členom 181 zakonika o civilnem postopku). Pisanje je mogoče oddati pri tajništvu okrajnega sodišča (*Amtsgericht*), ki je pristojno za kraj vročitve, ali, če je bila vročitev zaupana izvajalcu poštnih storitev, na kraju, ki ga glede na kraj vročitve ali lokacijo okrajnega sodišča določi izvajalec poštnih storitev. Naslovniku je treba predložiti pisno obvestilo o taki oddaji pisanja na način, ki je običajen za dostavo navadnih pošiljk. Če to ni mogoče, je treba pisno obvestilo pritrditi na vrata prebivališča, poslovnih prostorov ali ustanove. Šteje se, da je bilo pisanje vročeno, ko je bilo prejeto pisno obvestilo.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če se naslovnik nahaja v prebivališču, poslovnih prostorih ali skupnostni ustanovi, vendar noče sprejeti vročitve pisanj, je treba razlikovati med naslednjimi primeri:

če je zavrnitev upravičena, je treba postopek vročitve ponovno začeti. Primer upravičene zavrnitve je napačen naslov ali nenatančno identificiran naslovnik.

Če zavrnitev ni upravičena, je treba pisanje pustiti na naslovu prebivališča ali v poslovnih prostorih v skladu s členom 179 zakonika o civilnem postopku. Če naslovnik nima prebivališča ali poslovnih prostorov, se pisanje vrne pošiljatelju. Če je vročitev zavrnjena brez obrazložitve, se šteje, da je bilo pisanje kljub temu vročeno.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 18 uredbe o vročanju pisanj)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 18 uredbe o vročanju pisanj), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije, tj. sodbo z dne 2. marca 2017 v zadevi C-354/15, Henderson, se vročitev po pošti z vročilnico opravi tudi z izročitvijo kateri koli tretji osebi, pod pogojem, da se vročitev opravi na domu naslovnika. To velja le za odrasle osebe, ki so na domu zadevnega naslovnika v času vročitve, ne glede na to, ali so družinski člani, ki živijo na istem naslovu, ali osebe, zaposlene pri naslovniku. V skladu s točko 4.1 člena 18-003 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze lahko vročilnico podpiše oseba, ki ni naslovnik, če je ta oseba pooblaščen, da sprejme pošiljko v skladu s predpisi namembne države.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 18 uredbe o vročanju pisanj, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V skladu s točko 5.3 člena 19-104 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze mora izvajalec poštnih storitev hraniti pošiljko pripravljeno na prevzem, če vročitev pisanja ni bila uspešna. Deutsche Post AG dostavlja priporočene pošiljke samo naslovniku osebno ali drugi osebi, ki jo je naslovnik pisno pooblastil za sprejem pisanja. Sodišče Evropske unije v svoji sodbi z dne 2. marca 2017 v zadevi C-354/15, Henderson, navaja, da se lahko vročitev na podlagi člena 18 uredbe o vročanju šteje za opravljeno le, če vročilnico ali enakovreden dokument izpolni naslovnik ali nadomestni naslovnik. Če poslano pisanje ni prevzeto, se šteje, da vročitev ni bila opravljena.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V skladu s točko 5.3 člena 19-104 dopolnilnih določb konvencije Svetovne poštne zveze je rok hrambe pošiljke določen v ustreznih nacionalnih predpisih. Vendar pa ne sme biti daljši od enega meseca. V zelo omejenih izjemnih primerih je rok lahko tudi do dva meseca. Deutsche Post AG hrani pošiljke en teden od dne, ko je bil naslovnik o pošiljki obveščen. Dostavljaivec v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo s podatki o tem, v kateri poslovalnici je mogoče prevzeti pošiljko in v kolikšnem roku.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Obstajajo različne vrste pisnih dokazov o vročitvi pisanja. Praviloma je treba v dokaz vročitve pisanja izpolniti potrdilo o vročitvi na v ta namen pripravljenem obrazcu in ga takoj vrniti sodnemu tajništvu sodišča (v skladu s členom 182 zakonika o civilnem postopku). Potrdilo o vročitvi vsebuje vse podatke, ki se zahtevajo kot dokaz o

vročitvi, zlasti:

- identiteto osebe, ki ji je treba vročiti pisanje,
- identiteto osebe, ki ji je bilo izročeno pisanje,
- kraj, datum in (po nalogu sodišča) čas vročitve,
- priimek, imena in podpis dostavljavca ter po potrebi podatke o pooblaščenem družbi ali zaprošenem organu.

Če se pisanje vroča na zahtevo zadevnih strank, je treba v skladu s členom 193(4) zakonika o civilnem postopku potrdilo o vročitvi poslati stranki, v imenu katere je bilo pisanje vročeno.

Sodno tajništvo na zahtevo potrdi čas vročitve v skladu s členom 169(1) zakonika o civilnem postopku.

V primeru nadomestne vročitve je treba na potrdilo o vročitvi vedno navesti razlog za nadomestno vročitev. Če se nadomestna vročitev opravi z oddajo pisanja, je treba v potrdilu o vročitvi navesti, kako je bila taka oddaja pisno sporočena. Če je vročitev pisanja brez obrazložitve zavrtna, je treba v potrdilu o vročitvi navesti, kdo je zavrnil sprejem, in to, da je bilo pisanje oddano na kraju vročitve ali pa je bilo vrnjeno pošiljatelju.

V nekaterih primerih se potrdilo o vročitvi ne zahteva:

- če se pisanje vroča s fizično dostavo v uradne prostore sodišča, se kot dokaz o vročitvi šteje zabeležka na pisanju in v spisu, v kateri se navede, da je bilo vročeno in datum vročitve (v skladu z drugim stavkom člena 174 zakonika o civilnem postopku);
- če se pisanje vroči odvetniku, kot dokaz o vročitvi v skladu s členom 175 zakonika o civilnem postopku zadostuje vročilnica, ki jo je izpolnil in podpisal odvetnik;
- če se pisanje vroči s priporočenim pismom s povratnico, povratnica zadostuje kot dokaz o vročitvi v skladu z drugim stavkom člena 176(1) zakonika o civilnem postopku. Enako velja, če se pisanje s priporočenim pismom s povratnico vroča v tujini (člen 18 uredbe o vročanju pisanj ter prvi del drugega stavka člena 183(2) in prvi stavek člena 183(5) zakonika o civilnem postopku);
- če se pisanje vroča v tujini s pomočjo tujih organov ali nemških diplomatskih predstavništav, kot dokaz o vročitvi zadostuje potrdilo zaprošenega organa (člen 16 konzularnega zakona (*Konsulargesetz*), drugi stavek člena 183(5) zakonika o civilnem postopku);
- če se pisanje vroča elektronsko, zadostuje povratno pošiljanje vročilnice v primeru vročitve odvetnikom, notarjem, sodnim izvršiteljem, davčnim svetovalcem in drugim osebam, ki zaradi svoje poklicne dejavnosti uživajo posebno zaupanje, ter organom in institucijam javnega prava v skladu s členom 173(3) zakonika o civilnem postopku. V primeru vročitve drugim naslovnikom pisni dokaz ne obstaja. V teh primerih se v skladu s členom 173(4) zakonika o civilnem postopku šteje, da je bilo elektronsko pisanje vročeno tretji dan po dnevu prejema, navedenem na samodejni vročilnici, razen če naslovník dokaže, da pisanje ni bilo prejeto ali je bilo prejeto pozneje.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovník ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Če se vročitev opravi v nasprotju z zakonikom o civilnem postopku, je načeloma neveljavna. Vendar se lahko taka napaka pri vročitvi odpravi v skladu s členom 189 zakonika o civilnem postopku, če pisanje dejansko prejme oseba, na katero je bilo ali bi lahko bilo naslovljeno v skladu z zakonikom o civilnem postopku. V navedenem primeru se pisanje šteje za vročeno v trenutku, ko je dejansko prejeto, napaka pri vročitvi pa se odpravi.

Če pisanja ne prejme niti naslovník niti druga oseba, na katero je bilo ali bi lahko bilo naslovljeno v skladu z zakonikom o civilnem postopku (npr. odrasli sorodnik naslovníka), pravnega sredstva ni mogoče uporabiti. Vročitev je neveljavna in se mora ponovno opraviti od začetka.

11 Če naslovník zavrne sprejem pisanja na podlagi uporabljenega jezika

(člen 12 uredbe o vročanju pisanj) in če sodišče ali organ, ki odloča v sodnem postopku, po preverjanju odloči, da zavrnitev ni bila upravičena, ali obstaja posebno pravno sredstvo za izpodbijanje te odločbe?

Ne.

12 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko? Ali obstaja razlika, kadar je treba pisanje vročiti v skladu z nacionalnim pravom in kadar zaprosilo za vročitev izvira iz druge države članice? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 15 uredbe o vročanju pisanj v zvezi z vročitvijo pisanja iz druge države članice

Načeloma je treba za vročitev pisanj s strani sodišča plačati takso. Vendar v domačih sodnih postopkih, pri katerih je taksa odvisna od vrednosti predmeta spora, sodna taksa vključuje prvih deset primerov vročitve pisanj. Ob vsakem naslednjem vročanju pisanj in ob vročanju pisanj v okviru domačega postopka velja pavšalni znesek v višini 3,50 EUR za vsak primer vročitve pisanj s potrdilom o vročitvi, s priporočenim pismom s povratnico ali po sodnem uslužbencu. Elektronsko vročanje pisanj s strani sodišča je brezplačno.

Vročitev na zahtevo zadevnih strank opravi sodni izvršitelj.

Za vročitev s predajo pisanja izvajalcu poštnih storitev sodni izvršitelj zaračuna takso v višini 3,30 EUR. Poleg tega se zaračunajo stroški potrebnih kopij in poštnine ter pavšalni stroški. Če je bila vročitev pisanja zaupana sodnemu izvršitelju in je pisanje treba potrditi, velja posebna taksa, ki znaša toliko kot enotna taksa za dokumente. Ta znaša 0,50 EUR na stran za prvih petdeset strani in 0,15 EUR za vsako naslednjo stran. Če sodni izvršitelj pisanje vroči osebno, taksa znaša 11,00 EUR. V tem primeru je treba sodnemu izvršitelju povrniti tudi potne stroške, ki znašajo od 3,25 EUR do 16,25 EUR, odvisno od oddaljenosti do naslovnika.

V skladu z Uredbo (EU) 2020/1784 se takse praviloma ne zaračunavajo za zaprosila za vročitev iz drugih držav članic, razen če vročitev opravi sodni izvršitelj. Če pisanje vroči sodni izvršitelj, so takse enake kot za domače zahteve za vročitev. Natančni stroški za posamezne primere so določeni v zakonu o sodnih izvršiteljih (*Gerichtsvollzieherkostengesetz (GvKostG)*), zlasti v seznamu stroškov iz tega zakona (*Kostenverzeichnis*).

Zadnja posodobitev: 20/01/2025

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.